

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
"Όργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 56ο - ΤΕΥΧΟΣ 577 ●
● ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2013 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Σταύρωσις - διασταύρωσις

Κέντρο - κεντρί

Ὁ λόγος ἀνήκει στό Σταυρό. Σταυρώνεται ὁ Κύριος! Ἡ σταύρωσις εἶναι τό κέντρο τῆς σωτηρίας· τό κέντρο τῆς Ἐκκλησίας· τό κέντρο τῆς καρδιάς μας. Ἡ προσοχή μας ἐστιάζεται στό Σταυρό. Τό βλέμμα τῆς πίστεώς μας στό κέντρο τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Σταυρός, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, εἶναι τά τέσσερα κέντρα, ἀλλά καί τό ἓνα κέντρο.

● Κέντρο σημαίνει καί καρφί.

Ὁ Θεός, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅταν μίλησε στόν πολέμιό του μέχρι τότε Σαῦλο, τοῦ εἶπε: «Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις» (Πράξ. κοτ' 14). Εἶναι σκληρό νά κλωτσαῖς πάνω σέ μυτερὰ καρφιά. Καί ἂν τά ὁποιαδήποτε καρφιά ἔχουν μεγάλη δύναμη, τά καρφιά τοῦ Σταυροῦ εἶναι παντοδύναμα. Μέ τά καρφιά αὐτά οἱ σταυρωτές τοῦ Ἰησοῦ καθήλωσαν τό σῶμα Του, ἀλλά καί ὁ Ἰησοῦς μέ αὐτά τά καρφιά καθήλωσε, σάν Σωτήρας, τό σῶμα τῆς ἁμαρτίας (Κολοσ. β' 14).

Εἶναι σκληρό νά μή συγκινηῖται ἄνθρωπος ἀπό τά καρφιά τοῦ Σταυροῦ.

● Κάθε καρφί, πού λέγεται «κέ ν τ ρ ο», εἶναι κεντρί, πού θανατώνει τόν ἀρχέκακο ὄφι. Συνήθως δηλητηριώδη φίδια ἐκσφενδονίζουν τό κεντρί τους, δηλητηριάζουν ἄνθρώπους καί τούς θανατώνουν. Καί ὁ Διάβολος, ὁ ὄφισ ὁ παμβέβηλος καί παμπόνηρος, νόμισε, ὅτι καί στό Χριστό ἐκσφενδόνισε τό κεντρί του.

Ἄλλ' ὁ Σταυρικός θάνατος τοῦ Ἰησοῦ ἔκρυβε τό μεγάλο μυστικό. Αὐτός ἔγινε τό κεντρί τοῦ Θεοῦ στό κεντρί τοῦ θανάτου. Δηλαδή, σκότωσε τό θάνατο. Ὁ Χριστός εἶναι «ὁ θανάτῳ θάνατον πατήσας».

● Γι' αὐτό ὁ Σταυρός εἶναι τό κέντρο τῆς ζωῆς. Ὅποιος νικάει τόν ἰσχυρότερο τρομοκράτη, αὐτός εἶναι τό κέντρο τοῦ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος. Λέει χαρακτηριστικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«Μυρίων διαδημάτων ἀμείνων ὁ Σταυρός.

Τό μέν γάρ διάδημα καλλωπίζει κεφαλῆν,

ὁ δὲ Σταυρὸς ἀσφαλίζεται διάνοιαν.
 Τοῦτο δαιμόνων ἀμνητήριον,
 τοῦτο τὸ διάδημα
 νοσημάτων ψυχῆς ἀναιρετικόν.
 Τοῦτο ὄπλον ἀχείρωτον,
 τοῦτο τείχος ἀμαχον.
 Τοῦτο ἀσφάλεια ἀκαταγώνιστος.
 Οὐ βαρβάρων ἐφόδους,
 οὐ πολεμίων μόνον καταδρομάς,
 ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀγρίων δαιμόνων
 διαλύει τὰς φάλαγγας»
 (Ε. Π.Ε. 6,360).

Μετάφρασις:

Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἀνώτερος
 ἀπὸ μυριάδες στέμματα βασιλικά.
 Τὸ στέμμα στολιζει ἐξωτερικά τὸ κεφάλι.
 Ὁ Σταυρὸς ἀσφαλίζει τὴ διάνοιαν.
 Σταυρὸς ἀμνητήριον κατὰ τῶν δαιμόνων.
 Ἀπαλλάσσει ἀπὸ ψυχικά νοσήματα.
 Εἶναι ὄπλο ἀκατανίκητο.
 Εἶναι τείχος ἀκαταμάχητο.
 Εἶναι ἀσφάλεια ἀσυναγώνιστη.
 Διαλύει τίς ἐπιθέσεις τῶν βαρβάρων,
 ὄχι μόνον τίς ἐπιδρομές τῶν ἐχθρῶν,
 καὶ αὐτές τίς φάλαγγες τῶν δαιμόνων.

Ὁ μονόδρομος τοῦ Σταυροῦ

• Ὡς ἐνέργεια ἀγαπητικὴ τὸ κέντρο τοῦ Σταυροῦ εἶναι ἡ καρδιά τοῦ Θεοῦ, ἢ ὑπέρτατη ἀγάπη. Δέν ὑπάρχει ἀπόδειξις μεγαλύτερη τῆς ἀγάπης ἀπὸ τὸ Σταυρό.

• Ὡς σχῆμα ὁ Σταυρὸς ἔχει ὡς κέντρο τὸ σημεῖο, ὅπου συναντῶνται ἢ ὀριζόντια καὶ ἢ κάθετος κεραία Του.

Φαντασθῆτε σταυροδρόμι, ὅπου συναντῶνται τέσσερις δρόμοι.

• Ὁ Σταυρὸς εἶναι γιὰ μᾶς τὸ σταυροδρόμι τῆς ζωῆς, ὅπου συναντῶνται οἱ τέσσερις δρόμοι.

Κάποτε –λέει ἡ μυθολογία– βρέθηκε ὁ Ἡρακλῆς σάν ξηφιβος σ' ἕνα σταυροδρόμι. Καὶ εἶχε δίλημμα, ποιὸ δρόμο θὰ ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσει.

Πολλές φορές βρισκόμαστε καὶ μεῖς σέ διλήματα: Τί νὰ κάνουμε; Ποιὰ λύσι νὰ δώσουμε;

Ἄλλὰ ἂν κοιτάξουμε τὸ κέντρο τοῦ

Σταυροῦ, παίρνομε ἀπάντησι σέ ὅλα τὰ διλήμματα μᾶς, βρίσκουμε λύσι σέ ὅλα τὰ προβλήματα μᾶς.

Δέν εἶχε ὁ Χριστὸς δίλημμα, ἂν ἔπρεπε ἢ ὄχι νὰ βαδίσῃ τὸ δρόμο τοῦ Σταυροῦ, ἂν ἔπρεπε ν' ἀνηφορίσῃ πρὸς τὸ Γολγοθᾶ ἢ νὰ κατηφορίσῃ στὴ λεωφόρο τῆς κοσμικῆς δόξας. Δέν εἶχε δίλημμα ὁ Χριστὸς στὸ τί νὰ ἐπιλέξῃ:

πόνο ἢ θρόνο,
 σταυρὸ ἢ πολυθρόνα.

• Ὁ Σταυρὸς γιὰ τὸ Χριστὸ ἦταν ὁ μονόδρομος τῆς Ἀγάπης Του. Μονόδρομος ὄχι ἐξαναγκασμοῦ, ἀλλὰ μονόδρομος ἐλευθερίας. «Ἐκουσία σου βουλῆ Σταυρόν ὑπέμεινας Σωτήρ» (κάθισμα δ' ἤχου). Σταθερὸς, ἀποφασιστικὸς, προσανατολισμένος πρὸς τὸ Σταυρὸ ὁ Ἰησοῦς, «ἐστήριξε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα» (Λουκ. θ' 51).

Καὶ οἱ πιστοὶ δέν ἔχουμε δίλημμα, ὅσο εἴμαστε προσηλωμένοι καὶ προσανατολισμένοι στὸ Σταυρό. Ὁ μεγάλος κίνδυνος τῶν συγχρόνων χριστιανῶν εἶναι ὁ ἀποπροσανατολισμός. Ἔχουμε ἀποπροσανατολισθῆ ἀπὸ τὸ Σταυρό. Δέν εἶναι καρφωμένη ἢ σκέψις μᾶς στὸ Σταυρό. Δέν εἶναι τὰ πόδια μᾶς καθηλωμένα στὸ μονοπάτι τοῦ Σταυροῦ.

Σταυροδρόμι χωρὶς διλήμματα

Ἄτειζοντας τὸ Σταυρὸ δέν ἔχεις διλήμματα, δηλαδή, ποῦ νὰ πᾶς, πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὰ πάνω, πρὸς τὰ ἀριστερά, πρὸς τὰ δεξιά! Ἀπὸ τὸ σταυροδρόμι τοῦ Σταυροῦ ξεκινοῦν οἱ ἐξῆς δρόμοι:

• πρὸς τὰ κάτω ἢ ταπεινώσις.

• πρὸς τὰ πάνω ἢ θέωσις.

• πρὸς τὰ ἀριστερά ἢ ἀγάπη σέ ὅλο τὸν κόσμον.

• πρὸς τὰ δεξιά ἢ δικαιοσύνη.

Ὁ κόσμος θὰ μονοιάσῃ, ὅταν ἐπικρατήσουν ἢ Ἀγάπη καὶ ἢ Δικαιοσύνη. Τότε θὰ σταματήσουν οἱ πόλεμοι, ὅταν ὅλοι, ἄνθρωποι καὶ λαοί, συνατηθοῦν στὸ σταυροδρόμι τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ Σταυρὸς εἶναι τὸ σταυροδρόμι, ὅπου συναντᾶται ἢ Ἀγάπη καὶ ἢ Δικαιο-

σύνη του Θεού. Συναγωνίζονται, ποιά από τις δύο θα πληρώση για τή σωτηρία του ανθρώπου.

● Η Ἄ γ ά π η, πίο δυναμική πάνω στο Σταυρό, λέει στη Δικαιοσύνη:

— *Ἄφῃσε! Σ' αὐτή τή φάσι ἀναλαμβάνω ἐγώ νά τά πληρώσω ὅλα.*

Πληρώνει τά χρέη μας μέ τό ἀτίμητο Αἷμα τῆς φιλανθρωπίας του Ἰησοῦ.

● Ὁ Σταυρός εἶναι τό σταυροδρόμι, ὅπου συναντῶνται:

ὁ θάνατος μέ τόν Ἀθάνατο,
ὁ ἁμαρτωλός μέ τόν Ἀναμάρτητο,
οἱ ἄνθρωποι μέ τόν Θεό.

Διασταυρώνει τό βλέμμα Του

Ἡ σταύρωσις εἶναι καί διασταύρωσις. Σέ πολλά σημεῖα τοῦ ἐκουσίου καί ζωοποιῦ Πάθους διασταυρώνονται βλέμματα.

● Τό βλέμμα του Χριστοῦ διασταυρώνεται μέ τά βλέμματα ἐνόχων καί ἀθώων. Καί ἀπό τή διασταύρωσι αὐτή προέρχονται θαύματα καταπληκτικά, ἀλλά καί μηνύματα δυνατά καί μαθήματα ζωηρά.

● Ὁ Χριστός δέν διασταυρώνει τά ξίφη. Οἱ ἄνθρωποι διασταυρώνονται, διαπληκτίζονται, συμπλέκονται. Ἐκσφενδονίζονται ἀπό λέξεις μέχρι πυραύλους, γιά νά ἐξοντώσουν ἀντιπάλους.

● Ὁ Χριστός στρέφει τό βλέμμα Του καί σώζονται ψυχές, πρόσωπα καί ἔθνη, ἡ οἰκουμένη ὁλόκληρη. Ἄς προσέξουμε τό βλέμμα καί ποιούς κοιτάζει ὁ Χριστός.

Βλέμμα παραπόνου

Τό βλέμμα του Χριστοῦ διασταυρώνεται μέ τό βλέμμα του Πέ τ ρ ο υ .

Τόν βλέπει μέ παράπονο, ἀλλά καί συμπάθεια. Τήν ὥρα, πού ἀρνεῖται τό Διδάσκαλο καί ὀρκίζεται ὅτι δέν ἔχει σχέση μαζί Του, σηκώνει τά μάτια του ὁ Πέτρος. Ἄλλ' ἤδη τά μάτια του Ἰησοῦ ἔχουν καρφωθῆ πάνω του. «Καί στραφεῖς ὁ Ἰησοῦς ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ» (Λουκ. κβ' 61).

Ἦ, ἐκεῖνο τό βλέμμα του Ἰησοῦ! Καί σένα καί μένα μᾶς βλέπει, ὅταν ἀπό δει-

λία ἤ σκοπιμότητα ἀρνούμαστε τίς ἀρχές μας, ἀρνούμαστε τό «πιστεῦω» μας, ἀρνούμαστε τό Χριστό. Γεμάτος παράπονο, σάν νά λέη:

— *Καί σύ, Πέτρε; Καί σύ ἀκόμα ἀδελφέ μου; Καί σύ, παιδί μου;*

Αὐτή ἡ διασταύρωσις μέ τό βλέμμα του Χριστοῦ μας ξανάφερε τόν Πέτρο στη σταύρωσι, στό δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς.

Βλέμμα ἐπιτιμητικό

Πρῖν ἀπό τόν Πέτρο τό βλέμμα του Χριστοῦ εἶχε διασταυρωθῆ μέ τόν ἄλλο μαθητή, τόν Ἰούδα.

Εἶχε τό θράσος ὁ Ἰούδας νά ὑψώση τά μάτια καί νά κοιτάξῃ τό Χριστό, νά Τόν χαιρετίσῃ καί νά Του δώσῃ ἀκόμα καί φίλημα στό πρόσωπο.

Αὐστηρά τόν κοίταξε ὁ Κύριός μας. Τό βλέμμα Του κεραυνός: «Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρε» (Ματθ. κστ' 50). «Φιλήματι τόν Υἱόν του ἀνθρώπου παραδίδω;» (Λουκ. κβ' 48).

Πάντοτε αὐστηρό, διαπεραστικό, διερευνητικό τό βλέμμα του Ἰησοῦ στήν ὑποκρισία τῶν λεγομένων χριστιανῶν.

Βλέμμα ἐλέγχου

Καί σέ λίγο τό βλέμμα του Χριστοῦ, του μεγάλου Ἀρχιερέως, διασταυρώνεται μέ τό βλέμμα τῶν ἀρχιερέων, πού διέσπυραν τό ἀρχιερατικό τους κύρος, γιά νά πορευθοῦν μέ τούς ἀλήτες – ἀλήτες κι αὐτοί! – νά συλλάβουν ὀπλισμένοι τόν Ἄοπλο, ἀλλά παντοδύναμο Ἰησοῦ. «Ὡς ἐπί ληστήν μετά μαχαίρων καί ξύλων ἐξήθετε συλλαβεῖν με» (Λουκ. κβ' 52-53).

Εἶναι τό βλέμμα, τό ἴδιο, πού ρίχνει ὁ Χριστός καί σήμερα σέ ὄσους, ὀπλισμένοι μέ τήν ἐξουσία, συλλαμβάνουν, κακοποιοῦν, βιάζουν, βομβαρδίζουν, σταυρώνουν ἄτομα καί λαούς.

Βλέμμα παντοδυναμίας

Πλησιάζουν νά Τόν συλλάβουν στόν κῆπο τῶν Ἐλαιῶν. Ὁ Κύριος ρωτᾶει:

— *Ποῖόν ζητᾶτε;*

— *Τόν Ἰησοῦ τό Ναζωραῖο!*

— *Ἐγώ εἶμαι!* τούς εἶπε καί τούς κυττάζει στά μάτια.

Ἐκεῖνοι δὲν ἀντέχουν. Εἶδατε τί παθαίνουν ὅσοι ἀγγίζουσι ἠλεκτρικό ρεύμα ὑψηλῆς τάσεως; Πέφτουν κάτω νεκροί. Αὐτό, λέει ὁ Εὐαγγελιστής, ἔπαθαν καὶ ἐκεῖνοι: «ἔπεσον χαμαί» (Ἰωάν. ιη' 6).

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό θεϊκό ρεύμα τῆς παντοδυναμίας.

Πέφτουν καὶ συντρίβονται ὅσοι τὰ βάζουν μέ τό Χριστό, μέ τήν Ἀλήθεια, μέ τό Δίκαιο. Ὅπως ἔπεσαν μέσα στούς αἰῶνες ὅλοι οἱ σταυρωτές τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Βλέμμα συμπόνοιας

Ἀνηφορίζει πρός τό Γολγοθά.

Φορτωμένος τό Σταυρό Του, ἀκούει πίσω Του τό κλάμα.

Μέσα στούς καγχασμούς τοῦ ὑποκόσμου, εὐλογημένη παραφωνία τό κλάμα μερικῶν ἀγίων γυναικῶν.

Στρέφει ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ πρός τά πίσω. Ρίχνει ἓνα βλέμμα στά δακρυσμένα μάτια τῶν γυναικῶν καί λέει: «Μή κλαίετε ἐπ' ἐμέ, ἀλλ' ἐφ' ἐαντάς κλαίετε καί ἐπί τά τέκνα ὑμῶν» (Λουκ. κγ' 28).

Πονεμένοι γονεῖς, ὅσοι τὰ παιδιά σας τὰ σκλάβωσαν σέ ποικίλες ἐξαρτήσεις, σηκῶστε τὰ δακρυσμένα σας μάτια, τὰ κατακόκκινα ἀπό τόν πόνο, κοιτάξτε, προσέξτε! Σᾶς ἀγκαλιάζει τό βλέμμα τοῦ Ἰησοῦ. Θά σηκώσετε κάποιον σταυρό, ἀλλ' ἄς ἔχετε ἐλπίδα. Δέν ὑπάρχει μονάχα ὁ σταυρός· ὑπάρχει καί ἡ Ἀνάστασις.

Βλέμμα στοργῆς

Τό βλέμμα τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ γίνεται πιό στοργικό, ὅταν πάνω ἀπό τό Σταυρό βλέπη τήν πονεμένη Μάνα.

Διακρίνει τὰ δακρυσμένα μάτια τῆς Παρθένου. «Ἰδὼν τήν μητέρα αὐτοῦ λέγει Ἰδού ὁ Υἱός Σου» (Ἰωάν. ιθ' 26).

Βλέμμα στοργῆς, ἀλλά καί βλέμμα υἱοῦ ἐνδιαφέροντος.

Βλέμμα θάμβους

Τό βλέμμα τοῦ Ἰησοῦ διασταυρώνεται τελικά πρός τά ὕψη, πρός τόν ἥλιο.

Ὅποιος κατάματα τόν ἥλιο κοιτάζει, αὐτός θαμπώνεται.

Στήν περίπτωση τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ἥλιος δέν θαμπώνει, ἀλλά θαμπώνεται. Δέν ἀντέχει. Κλείνει τὰ μάτια του, κρύβει τίς ἀκτῖνες του, μή μπορώντας ν' ἀτενίσῃ τήν ἀχαριστία τῆς γῆς. «Καί τὰς ἰδίας ἀκτῖνας ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον» (ιδιόμελο α' Ὁρας Μ. Παρασκευῆς).

Βλέμμα συγγνώμης

Τά σπουδαιότερα βλέμματα τοῦ Ἐσταυρωμένου εἶναι ἐκεῖνα τῆς συγγνώμης.

● Ρίχνει μία ματιά, λοξή κάπως, ἀλλά γεμάτη συμπάθεια ματιά σ' ἐκεῖνον τό ληστή. Ἐχει ραγίσει ἡ σκληρή καρδιά του. Συγκλονίζεται. Ποῦ νά φανταζόταν, ὅτι στήν τελευταία φάσι τῆς ζωῆς του θά συναντοῦσε τόν Ἰησοῦ καί Σωτήρα τῶν ἀμαρτωλῶν!

Γίνεται ἡ μεγάλη στροφή καί μεταστροφή: «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου» (Λουκ. κγ' 42).

Ὁ Κύριος τοῦ χαρίζει τό κλειδί τοῦ Παραδείσου: «Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ» (Λουκ. κγ' 43).

Στή διασταύρωσι μέ τή μετάνοια βρίσκεται τό κλειδί τοῦ Παραδείσου.

● Κι ὕστερα ἔρχεται τό βλέμμα πρός τοὺς σταυρωτές. Εἶναι τό ἀνείπωτο καί ἀνείκαστο βλέμμα τῆς Ἀγάπης.

Ὅταν τό μῖσος διασταυρώνεται μέ τήν Ἀγάπη, φυσικά νικᾷ ἡ Ἀγάπη.

Προσεύχεται ὁ Ἐσταυρωμένος: «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι» (Λουκ. κγ' 24).

● Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, στό σταυροδρόμι τοῦ Σταυροῦ, μᾶς χαιρετᾷ ἡ ΑΓΑΠΗ. Ἄς μή φύγουμε, ἂν δέν Τοῦ ὑποσχεθοῦμε:

Πρῶτα ἀπό ὅλα καί πάνω ἀπό ὅλα τήν Ἀγάπη Σου, Χριστέ!

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

27 Ἀπριλίου - Τοῦ Λαζάρου

Ὁ Χριστός, Ἀνάσταση καί ζωή

Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική τῆς περικοπῆς γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου (Ἰωάν. ια' 1-44).

Τοῦ μακαριστοῦ ἐπισκόπου Μελετίου, Μητροπολ. Νικοπόλεως καί Πρεβέζης

Κεφ. ΙΑ' ¹ Ἐνας Λάζαρος ἀπό τήν Βηθανία, ἀπό τό χωριό τῆς Μαρίας καί τῆς ἀδελφῆς τῆς Μάρθας, ἔτυχε νά εἶναι τότε ἄρρωστος.

² Ἡ Μαρία, γιά τήν ὁποία μιλάμε, ἦταν ἐκείνη πού ἄλειψε τόν Κύριο μέ μῦρο καί Τοῦ ἔσκούπισε τά πόδια μέ τά μαλλιά τῆς. Αὐτῆς ἀδελφός ἦταν ὁ Λάζαρος, πού ἦταν ἄρρωστος.

³ Ἔστειλαν λοιπόν κάποιον οἱ ἀδελφές στόν Κύριο, νά Τοῦ εἰποῦν:

—Κύριε, νά, αὐτός πού Σύ τόν ἀγαπᾶς εἶναι ἄρρωστος!

⁴ Ὃταν ὁ Ἰησοῦς τό ἄκουσε, εἶπε:

—Ἡ ἀσθένεια αὕτη δέν εἶναι γιά θάνατο, ἀλλά γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ· δηλαδή γιά νά δοξασθῆ ἕξαιτίας τῆς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

⁵ Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀγαποῦσε, καί τήν Μάρθα, καί τήν ἀδελφή τῆς, καί τόν Λάζαρο.

⁶ Παρ' ὅλα αὐτά, μόλις τό ἔμαθε, ὅτι ὁ Λάζαρος εἶναι ἄρρωστος, τότε ἔμεινε στόν τόπο πού βρισκόταν δύο ἡμέρες!

⁷ Καί μόνο ἀφοῦ πέρασαν, εἶπε στοὺς μαθητές Του:

—Ἐλάτε! Ξαναπᾶμε στήν Ἰουδαία!

Γιά μένα, λοιπόν, τόση ἀγάπη;

«Ὁ Χριστός δι' ἐμέ δούλου μορφὴν ἀνέλαβε καί ἔπαθεν, ἅπερ ἔπαθε, δι' ἐμέ τόν δοῦλον, τόν ἐχθρόν, τόν ἀγνώμονα· ἀλλ' οὕτω με ἠγάπησεν, ὡς ἑαυτόν ἐκδοῦναι ἄρᾳ. Μή τοίνυν ἐπαισχυνώμεθα τήν ἄφατον αὐτοῦ κηδεμονίαν. Αὐτός οὐκ ἐπαισχύνθη σταυρωθῆναι διά σέ, καί σύ ἐπαισχύνῃ αὐτοῦ τήν ἀπειρον κηδεμονίαν;».

Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 20,402

Μετάφρασις

Γιά μένα ὁ Χριστός ἔλαβε δούλου μορφή. Γιά μένα ἔπαθε ὅσα ἔπαθε. Γιά μένα, τό δούλο, τόν ἐχθρό του, τόν ἀχάριστο. Ἀλλά τόσο πολύ με ἠγάπησε, ὥστε τόν ἑαυτό του παρέδωσε στήν κατάρρα. Ἄς μήν ντρεπώμεθα, λοιπόν, γιά τήν ἄφατη ἀγάπη τοῦ Σταυροῦ. Αὐτός δέν ντράπηχε νά σταυρωθῆ γιά σένα, καί σύ ντρέπεσαι γιά τό Σταυρό του; αἰί».

⁸ Τοῦ εἶπαν οἱ μαθητές Του:

—Ραββί, μόλις τώρα ἔψαχναν οἱ Ἰουδαῖοι, νά βροῦν ἀφορμή νά Σέ λιθοβολήσουν! Καί θέλεις νά πᾶς πάλι ἐκεῖ;

⁹ Τούς ἀπάντησε ὁ Ἰησοῦς:

—Δώδεκα δέν εἶναι οἱ ὥρες τῆς ἡμέρας; Ἔ, λοιπόν, ὅποιος περιπατάει ἡμέρα, δέν σκοντάφτει· γιατί βλέπει τό φῶς τοῦ κόσμου τούτου.

¹⁰ Ἐνῶ ἀντίθετα, ὅποιος περιπατεῖ νύχτα, σκοντάφτει, ἐπειδή τότε δέν ἔχει φῶς!

¹¹ Αὐτά εἶπε τότε. Καί μετά ἀπό λίγο τούς λέγει:

—Ὁ φίλος μας ὁ Λάζαρος κοιμήθηκε! Καί πηγαίνω νά τόν ξυπνήσω!

¹² Τοῦ εἶπαν, μέ τό δίκιο τους, οἱ μαθητές Του:

—Κύριε, ἄν κοιμᾶται, θά σηκωθῆ καλά!

¹³ Βέβαια ὁ Ἰησοῦς ἐννοοῦσε, ὅτι εἶχε πεθάνει· ἐκεῖνοι ὁμως νόμισαν, πῶς τούς μιλοῦσε γιά τήν κοίμηση τοῦ ὕπνου.

¹⁴ Τότε λοιπόν τούς εἶπε ὁ Ἰησοῦς ξεκάθαρα:

—Ὁ Λάζαρος πέθανε!

¹⁵ Μά χαίρω γιά σᾶς. Γιατί ἔτσι θά πιστεῦσετε. Ἀφοῦ τό ξέρετε, ὅτι δέν ἤμουν ἐκεῖ. Ἐμπρός λοιπόν! Πάμε!

¹⁶ Εἶπε τότε, μέ τό δίκιο του, ὁ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος στούς συμμαθητές του:

—Ἄς πᾶμε καί μεῖς νά πεθάνουμε μαζί Του!

¹⁷ Ἔτσι λοιπόν, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἔφθασε, εὐρῆκε τόν Λάζαρο νά ἔχει τέσσερις ἡμέρες πιά στό μνήμα.

¹⁸ Ἡ Βηθανία ἦταν κοντά στήν Ἱερουσαλήμ, σέ ἀπόσταση περίπου δεκαπέντε στάδια (τρῖα χιλιόμετρα).

¹⁹ Καί γι' αὐτό πολλοί Ἰουδαῖοι εἶχαν ἔλθει στήν Μαρία καί τήν Μάρθα (καί τίς ἄλλες γυναῖκες πού πενθοῦσαν μαζί τους) νά τίς συλλυπηθοῦν γιά τόν ἀδελφό τους.

²⁰ Μόλις λοιπόν ἡ Μάρθα ἄκουσε ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἔτρεξε νά Τόν προϋπαντήσει, ἐνῶ ἡ Μαρία ἔμεινε στό σπίτι.

²¹ Εἶπε λοιπόν ἡ Μάρθα στόν Ἰησοῦ:

—Κύριε, ἄν ἦσουν ἐδῶ, ὁ ἀδελφός μου δέν θά εἶχε πεθάνει.

²² Μά καί τώρα, ἐγώ ξέρω πῶς, ὅ,τι κι ἄν ζητήσεις ἀπό τόν Θεό, ὁ Θεός θά Σοῦ τό δώσει!

²³ Τῆς λέγει ὁ Ἰησοῦς:

—Θά ἀναστηθῆ ὁ ἀδελφός σου.

²⁴ Τοῦ λέγει ἡ Μάρθα:

—Τό ξέρω, ὅτι θά ἀναστηθῆ τότε, ὅταν θά γίνεῖ ἡ κοινή ἀνάστασις, τήν ἐσχάτη ἡμέρα!

²⁵ Τῆς ἀπάντησε ὁ Ἰησοῦς:

—Ἐγώ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή. Ὅποιος πιστεύει σέ Μένα, ἔστω κι ἄν πεθάνει, θά **“ζεῖ”**.

²⁶ Καί κάθε ἄνθρωπος πού **“ζεῖ”** καί πιστεύει σέ Μένα, δέν θά **“πεθάνει”** ποτέ. Τό πιστεύεις αὐτό;

²⁷ Τοῦ ἀπάντησε:

—Ναί, Κύριε. Ἐγώ τό ἔχω βαθεῖα πιστεύσει, ὅτι Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, πού οἱ προφῆτες μᾶς προανήγγειλαν ὅτι θά ἔλθει στόν κόσμο.

²⁸ Καί ἀφοῦ τά εἶπε αὐτά, ἔτρεξε καί ἐφώνασε στά κρυφά τήν Μαρία, τήν ἀδελφή της. Τῆς εἶπε μυστικά:

—Ἦλθε ὁ διδάσκαλος. Καί μοῦ εἶπε ὅτι σέ θέλει!

²⁹ Ἐκεῖνη μόλις τό ἄκουσε, σηκώθηκε ἀμέσως καί ἄρχισε νά τρέχει πρὸς Αὐτόν.

³⁰ Ὅμως ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη φθάσει στό χωριό τους· ἔξακολουθοῦσε νά βρίσκεται στό μέρος πού Τόν εἶχε προαπαντήσει ἡ Μάρθα.

³¹ Ὅταν λοιπόν οἱ Ἰουδαῖοι, πού ἦταν μαζί της στό σπίτι καί προσπαθοῦσαν νά τήν παρηγορήσουν, εἶδαν τήν Μαρία νά σηκώνεται βιαστικά καί νά βγαίνει ἀπό τό σπίτι, τήν ἀκολούθησαν, μέ τήν σκέψη ὅτι πηγαίνει στό μνήμα, νά κλάψει ἐκεῖ.

³² Μόλις λοιπόν ἡ Μαρία ἔφθασε ἐκεῖ πού ἦταν ὁ Ἰησοῦς καί Τόν εἶδε, ἔπεσε στό πόδια Του καί Τοῦ εἶπε:

—Κύριε, ἄν ἦσουν ἐδῶ, δέν θά μοῦ πέθαινε ὁ ἀδελφός.

³³ Καθώς λοιπόν ὁ Ἰησοῦς τήν εἶδε νά κλαίει, καί τούς Ἰουδαίους πού εἶχαν ἔλθει

μαζί της όλους να κλαΐνε, επιτίμησε τήν λογική ψυχή Του για τήν συγκίνηση πού αισθανόταν, μέ αποτέλεσμα ότι έγινε αισθητή σ' Αυτόν κάποια ταραχή.

³⁴ Καί εἶπε:

—Ποῦ τόν ἔχετε βάλει;

Τοῦ εἶπαν:

—Κύριε, ἔλα μαζί μας καί θά ἴδεις!

³⁵ Ἐδάκρυσε ὁ Ἰησοῦς.

³⁶ Καί αὐτό οἱ Ἰουδαῖοι τό εἶδαν. Καί εἶπαν μεταξύ τους:

—Γιά κῦτταξε πόσο τόν ἀγαποῦσε!...

³⁷ Μερικοί ἀπό αὐτούς μάλιστα εἶπαν:

—Δέν θά μπορούσε τάχα Αὐτός, πού ἄνοιξε τά μάτια τοῦ τυφλοῦ, νά κάμει νά μήν πεθάνει καί αὐτός;

³⁸ Μέ αὐτές τίς συνθήκες καί προσπαθώντας συνεχῶς νά συγκρατήσει τήν συγκίνησή Του ἐβάδιζε ὁ Ἰησοῦς πρὸς τό μνήμα· ἓνα σπηλαιο, πού ἓνας ὀγκόλιθος ἔφραζε τό στόμιό του.

³⁹ Λέγει ὁ Ἰησοῦς:

—Πάρτε ἀπό ἐκεῖ τόν λίθο!

Παρεμβαίνει ἡ ἀδελφή τοῦ πεθαμένου ἢ Μάρθα καί Τοῦ λέγει:

—Κύριε, τώρα πιά ἔχει βρωμίσει! Εἶναι τέσσερες ἡμέρες νεκρός!

⁴⁰ Τῆς λέγει ὁ Ἰησοῦς:

—Δέν σοῦ εἶπα πρῖν ἀπό λίγο, ὅτι ἄν πιστεύεις, θά ἴδεις, τί δύναμη καί δόξα ἔχει ὁ Θεός;

⁴¹ Μετά ἀπό αὐτά ἔσυραν τόν λίθο ἀπό τό στόμιο τοῦ σπηλαίου, στό ὁποῖο εἶχε ταφῆ ὁ νεκρός. Τότε ὁ Ἰησοῦς σήκωσε τά μάτια Του πρὸς τόν οὐρανό καί εἶπε:

—Πατέρα, Σέ εὐχαριστῶ, πού Μέ ἄκουσες!

⁴² Βέβαια Ἐγώ τό ἤξερα ὅτι Μέ ἀκοῦς πάντοτε· ἀλλά τό εἶπα πρὸς χάριν αὐτοῦ τοῦ κόσμου, πού εἶναι ἐδῶ γύρω Μου, γιά νά πιστεύσουν ὅτι Σὺ Μέ ἔστειλες.

⁴³ Καί ἀφοῦ τά εἶπε αὐτά ἐφώνηξε δυνατά:

—Λάzarε, ἔλα ἔξω!

⁴⁴ Καί ὁ πεθαμένος βγήκε! Παρ' ὅτι ἦταν ὀλόκληρος δεμένος μέ ειδικά νεκρικά σάβανα καί τά πόδια του καί τά χέρια του!

Καί παρ' ὅτι καί τό πρόσωπό του ἦταν ὀλοκληρωτικά τυλιγμένο μέ ἓνα σουδάριο (νεκρικό σάβανο, πού ἐτύλιγαν τό κεφάλι τοῦ νεκροῦ).

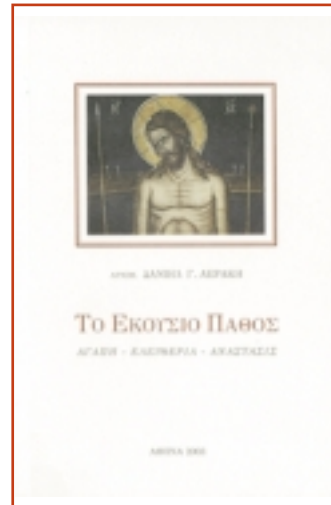
Τούς εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς:

—Λύστε τον. Καί ἀφήστε τον νά βαδίσει.

Ἐπίκαιρο ἀνάγνωσμα

ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟ ΠΑΘΟΣ

Ὅμιλίες γιά ὅλες τίς ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας.

Κεντρικά θέματα:

- Ἀγάπη
- Ἐλευθερία
- Ἀνάστασις

Σελίδες 202. Τιμᾶται εὐρώ 8.

Τηλέφ. 2103212713 καί 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Νεοφώτιστοι

Λαμπάδες ἀναστάσιμες εἶναι οἱ φωτισμένοι χριστιανοί. Καί τέτοιοι γίνονταν ὅσοι, τή χρυσή ἐποχή τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας περνοῦσαν ἀπό τό στάδιο τῆς κατηγήσεως (**Κατηγούμενοι**) καί βιάδιζαν πρὸς τό Βάπτισμα καί τή συμμετοχή στήν εὐχαριστιακή σύναξι. Φυσικά δέν ἔμοιαζαν μέ τούς περισσοτέρους τῶν λεγομένων σήμερα ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πού σπεύδουν νά λάβουν μιὰ φλογίτσα ἀπό ἓνα κερί, ἀλλά παραμένουν «καθήμενοι ἐν σκότει» (Ματθ. δ' 16).

- Οἱ **Κατηγούμενοι** δέν ἔσπευδαν «ἐν ἀλαλαγμῶ» νά ἀνάψουν μιὰ λαμπάδα στό κάλεσμα «*Δεῦτε λάβετε φῶς...*», ὅπως πολλοί σήμερα κατά τήν ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ λεγόμενοι χριστιανοί ἀκοῦνε τό κάλεσμα τοῦ λειτουργοῦ γιά τό εὐκόλο ἄναμμα, ἀλλά δέν ἀκοῦνε τό δύκολο κάλεσμα τοῦ προφήτου: «Λούσασθε καί καθαροί γίνεσθε» (Ἦσ. α' 16).

- Οἱ **Κατηγούμενοι** βιάδιζαν μέ δέος «πρὸς τό Φῶτισμα», πρὸς τό ἅγιο Βάπτισμα, γιά νά λάβουν τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ στήν καρδιά τους. Γίνονταν καθημερινά, ὄλο καί περισσότερο, «καρδιαί καιόμεναι» (Λουκ. κδ' 32). Ἐναβαν οἱ ἴδιοι ὡς λαμπάδες ἀναστάσιμες.

- Ὅπως ἡ ἀνοιξις προσφέρει τά ὠραιότερα **λουλούδια**, ἔτσι καί ἡ Ἐκκλησία κατά τήν ἀνοιξι, πού λέγεται Ἀνάστασις, πρόσφερε στόν κόσμον τά πιό εὐωδιαστά χριστιανικά λουλούδια. Ἦσαν οἱ Κατηγούμενοι, πού τή νύχτα τοῦ Μεγ. Σαββάτου ἐντάσσονταν στους κόλπους τῆς διά τοῦ Βαπτίσματος. Λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος:

«*Πρὸς τούς κατά τήν νύχτα τήν φωτοφόρον ταύτην καταξιωθέντας τῆς τοῦ θεοῦ βαπτίσματος δωρεᾶς, τρέψαι βούλομαι τόν λόγον, τά καλά ταῦτα τῆς Ἐκκλησίας φυτό, τά ἄνθη τά πνευματικά, τούς νέους τοῦ Χριστοῦ στρατιώτας. Πρὸ τῆς χθές ὁ Δεσπότης ἐν σταυρῶ ἐτύχανεν, ἀλλά ἀνέστη νῦν. Οὕτω καί οὗτοι, πρὸ τῆς χθές ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας κατείχοντο, ἀλλά νῦν συνανέστησαν τῷ Χριστῷ. Ἐκεῖνος σώματι ἀπέθανε καί ἀνέστη, οὗτοι ἁμαρτία ἦσαν τεθηκότες, καί ἀπό ἁμαρτίας ἀνέστησαν. Ἡ μέν γῆ κατά τόν καιρόν τοῦτον τοῦ ἔαρος ρόδα καί ἴα καί ἄλλα ἡμῖν ἐκδίδωσιν ἄνθη. Τά μέντοι ὕδατα σήμερον τῆς γῆς τερπνότερον ἡμῖν λειμῶνα ἀνέδειξε» (Ε.Π.Ε. 36,84).*

Μετὰ φρασις

Θέλω ν' ἀπευθύνω τό λόγο σ' αὐτούς, πού τήν φωτόλουστη τούτη μέρα ἀξιώθηκαν τό θεῖο βάπτισμα. Οἱ **νεοφώτιστοι** εἶναι τά καλά **δενδροῦλλια** τῆς Ἐκκλησίας, τά **λουλούδια** τά πνευματικά, οἱ νέοι **στρατιῶτες** τοῦ Χριστοῦ. Πρὶν ἀπό χτές ὁ Κύριός μας βρισκόταν στό Σταυρό. Ἔτσι καί αὐτοί, πρὶν ἀπό χτές βρισκόνταν στήν κυριαρχία τῆς ἁμαρτίας. Ἀλλά τώρα συναναστήθηκαν μέ τό Χριστό. Ὁ Χριστός σωματικά πέθανε καί ἀναστήθηκε. Αὐτοί ἦσαν πεθαμένοι στό λάκκο τῆς ἁμαρτίας. Καί ἀπό τήν ἁμαρτία ἀναστήθηκαν. Ἡ γῆ τώρα τήν ἀνοιξι τριαντάφυλλα καί γιασεμιά καί ἄλλα λουλούδια μᾶς χαρίζει. Τό βαπτιστήριον μέ τά ἁγιασμένα νερά μᾶς χάρισε σήμερα ἀνθόκηπο πιό ὁμορφο ἀπό τῆς γῆς.

- Οἱ **Κατηγούμενοι**, ὡς βαπτισμένοι πλέον, ὡς **Νεοφώτιστοι**, ἔλαμπαν στόν κόσμον. Δέν διατηροῦσαν, ὅπως μερικοί σήμερα, σέ ἓνα τόπο τό ὑλικό φῶς ἀπό κάποια ἀναστάσιμη ἀκολουθία, ἀλλά τηροῦσαν τίς **φωτεινές ἐντολές** τοῦ Χριστοῦ καί φώτιζαν τούς λοιπούς. Γιά τέτοιο ἀναστάσιμο ἅγιο φῶς μίλησε ὁ Κύ-

ριός μας: »Οὕτω λαμπάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Μαθ. ε' 16).

● Ὁ Θεός ἐνεργεῖ τό θαῦμα, τό μεγάλο θαῦμα.

Μικρό θαῦμα εἶναι κάθε ὑλικό ἢ φυσικό φῶς, ἀφοῦ ἀνάμεσα στήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ καί στήν ὕλη δέν μεσολαβεῖ καμμιά ἀντίστασις.

Ποιό κερὶ ἀντιστέκεται στή θερμότητα τοῦ ἥλιου; Θέλοντας καί μή, τό κερὶ θά λειώσῃ.

Ποιό σκοτάδι ἀντέχει στήν ἐπέλασι τοῦ ἡλιακοῦ φωτός; Θέλοντας καί μή τῆς νύχτας τό σκοτάδι θά φύγῃ. Πρόκειται γιά θαύματα; Ἄν κάθε φυσικό γεγονός, ὡς ἔργο τοῦ Θεοῦ, εἶναι θαῦμα, τότε καί αὐτά εἶναι θαύματα. Ἀλλά μικρά θαύματα. Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ καί μόνο ἐπενεργεῖ.

● Μιά λαμπάδα, εἴτε ἀνάψει ἀπό τήν ἀκοίμητη λαμπάδα τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἴτε ἀνάψει ἀπό τήν πασχαλινή λαμπάδα τοῦ λειτουργοῦ, πού προσκαλεῖ «Δεῦτε λάβετε φῶς...», εἴτε ἀνάψει μέσα στόν τάφο τοῦ Χριστοῦ στή Ἱεροσόλυμα, εἶναι μικρῆς σπουδαιότητος πασχαλινό «σημεῖο».

● Τό **μεγάλο σημεῖο** (θαῦμα) γίνεται, ὅταν ἀνάψει καί λάμψῃ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων τό Φῶς τῆς Πίστεως, ἡ ἀστραπή τῆς Ἀναστάσεως, τό φούντωμα τῆς Ἀναστάσιμης ζωῆς καί ἐλπίδας.

Αὐτό εἶναι μεγάλο θαῦμα, διότι μεριάζεται τό φοβερό ἐμπόδιο, πού μεσολαβεῖ ἀνάμεσα στήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ καί στόν ἄνθρωπο. Καί αὐτό εἶναι ἡ ἐλευθερία βούλησίς του. Ὄταν ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία παραδίνεται ἀνευ ὄρων στόν Παντοδύναμο Κύριο, τότε τό Φῶς τῆς Ἀναστάσεως καταναγάζει τήν ὑπαρξί του. Πρόκειται γιά τό μεγάλο θαῦμα, γιά τό ὁποῖο μιλάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτόους φῶς λάμψαι, ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμόν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορ. δ' 6).

● Οἱ εὐλογημένες ψυχές τῶν Κατηχουμένων, στήν ἀρχαία ἐποχή, μετά ἀπό ἄσκησι καί δοκιμασία, ἀπό προετοιμασία καί μαθητεία, ἀπό προσευχή καί νηστεία, ἀπό σφοδρό πόθο καί διακαῆ ἐπιθυμία, ἐχειρωγοῦντο ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Καί ἀνέβαιναν τήν κλίμακα. Ἀπό **Κατηγούμενοι** γίνονταν **Πιστοί**.

Ὡδηγοῦντο πρὸς τό **Φῶς**, δηλαδή, πρὸς τό ἅγιο Βάπτισμα. Καί αὐτό γινόταν τό **Μεγάλο Σάββατο**.

● Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία, στήν ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, ἦταν στολισμένη μέ τίς Ἀναστάσιμες λαμπάδες, πού λέγονταν **Νεοφῶτιστοι**. Γι' αὐτούς, τούς «πρὸς τό Φῶς» ἀδελφούς δέεται ἡ Ἐκκλησία: «Ἐπίφανον, Δέσποτα, τό πρόσωπόν σου, ἐπὶ τούς πρὸς τό ἅγιον Φῶς εὐτρεπιζομένους, καί ἐπιποθοῦντας τόν τῆς ἁμαρτίας μολυσμόν ἀποτινάξασθαι. Καταύγασον αὐτῶν τήν διάνοιαν...».

● Ἡ προσευχή αὐτή εἶναι γιά ὅλους. Παλαιοὶ χριστιανοὶ εἴμαστε. **Νεοφῶτιστοι** δέν εἴμαστε. Πολύχρονη ἡ παρουσία μας στήν Ἐκκλησία. **Φωτισμένοι** δέν εἴμαστε. Πολυσύναστοι στοὺς ναοὺς εἴμαστε. **Ἀναστάσιμες λαμπάδες** δέν εἴμαστε.

● Πολλοὶ μοιάζουμε μέ τόν ἄρρωστο ἐκεῖνο, πού, ἐνῶ εἶναι κατάσπαρτος ἀπὸ πληγές καί ἀνίατα μορφώματα, αὐτὸς κρατᾷ στή χεῖρα του καμαρωτά ἓνα λουλούδι! Καλὸ τό λουλούδι, ἀλλά μέσα μας σαπίζουμε. Καλὴ ἡ λαμπάδα ἀπὸ τό «Δεῦτε λάβετε φῶς...», ἀλλά μέσα μας παραμένουμε σκοτεινοί. Ἀνάγκη κατηγήσεως ἔχουμε. Ἀνάγκη ἐπανευαγγελισμοῦ. Ἀνάγκη μετανοίας. Ἀνάγκη φωτισμοῦ.

«Ὅσοι πρὸς τό Φῶς, προσέλθετε».

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Λύπη και αγάπη

Β' Κορ. ζ' 6-8

Καιρός για χαρά (στ. 6)

Τή θλίψη, πού αισθανόταν ο άποστ. Παῦλος στήν ψυχή του γιά τούς Κορινθίους, λόγω τώσων ἀφορμών, ἔρχεται νά ἐξαφανίσῃ ἡ παρουσία τοῦ συνεργοῦ καί μαθητοῦ του Τίτου. Τόν περίμενε πῶς καί πῶς (ιδεῖ καί Β' Κορ. β' 12-13). Νά τοῦ φέρῃ εἰδήσεις ἀπ' τήν Κόρινθο. Ἦταν πραγματικά ὁ Τίτος φορέας καλῶν εἰδήσεων.

Ἀνακουφίστηκε ὁ Παῦλος. Καί γράφει: «Ἄλλ' ὁ παρακαλῶν τούς ταπεινούς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεός ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου» (στ. 6). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἄλλ' ὁ Θεός, πού παρηγορεῖ τούς ταπεινούς, μᾶς παρηγόρησε μέ τήν παρουσία τοῦ Τίτου».

Σάν νά βλέπουμε τόν Παῦλο καί νά τόν ἀκοῦμε:

—Σ' εὐχαριστῶ, Θεέ μου! Μέ λυπήθηκες. Ἀδύνατος εἶμαι. Ἡ παρηγοριά σου μέ δυνάμωσε.

Ἀσφαλῶς δέν θά ἦσαν ὅλα τέλεια στήν Κόρινθο. Μά στή χαρά του δέν ξεχωρίζει κανέναν ὁ Παῦλος. Οὔτε ἐκείνους, πού εἶχαν προκαλέσει τήν πικρία.

Καιρός τώρα ὅλοι νά χαροῦν, ὅσοι βέβαια εἶναι καλοπροαίρετοι. Διότι οἱ ἄλλοι μέ τίποτε δέν πρόκειται νά ἱκανοποιηθοῦν. Λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἐμοί δοκεῖ ταῦτα οὐ πρός παραμυθίαν τῶν ἔμπροσθεν εἰρῆσθαι μόνον, ἀλλά καί εἰς προτροπήν τῶν κατωρθωκότων αὐτά. Καί γάρ εἰ καί τοῖς ἔμπροσθεν ἐγκλήμασιν εἶναι τινες ὑπευθύνους ἡγοῦμαι, καί τῶν ἐπαίνων τούτων ἀναξίους, ἀλλ' ὅμως αὐτούς οὐ διαρεῖ, ἀλλά κοινά τίθησι καί τά ἐγκώμια καί τά ἐγκλήματα, διδούς τῷ συνειδότη τῶν ἀκούοντων ἐπιλέσασθαι τά οἰκεῖα. Οὕτω γάρ κάκεῖνα ἀνεπαχθῆ ἐγίνετο καί ταῦτα εἰς ζῆλον ἤγε πολύν» (Ε.Π.Ε.

19,390-392). Μετάφρασις: Ἐγώ ἔχω τή γνώμη, ὅτι αὐτά δέν τά εἶπε γιά νά τούς παρηγορήσῃ μόνο γιά ὅσα εἶπε προηγουμένως, ἀλλά καί γιά νά ἐνθαρρύνῃ ἐκείνους, πού κατάρθρωσαν ὅλα αὐτά. Ἄν καί θεωρῶ, ὅτι ὑπάρχουν μερικοί, πού εἶναι ὑπεύθυνοι γιά τά προηγούμενα ἁμαρτήματα καί ἀνάξιοι γι' αὐτούς τούς ἐπαίνους, ἀλλ' ὅμως αὐτούς δέν τούς ξεχωρίζει. Ἀπευθύνεται σέ ὅλους ἀόριστα, καί γιά τούς ἐπαίνους καί γιά τίς κατηγορίες. Καί ἀφήνει τή συνείδησι τῶν ἀκροατῶν νά διαλέξῃ κάθε μιά τά δικά της. Ἔτσι καί τ' ἁμαρτήματα δέν γίνονταν ἀφόρητα καί οἱ ἔπαινοι ὠδηγοῦσαν σέ πολλή προθυμία.

Ἡ παρουσία καί ἡ εἶδησις (στ. 7)

Ἀπεσταλμένος τοῦ διδασκάλου του ὁ Τίτος. Γνήσιος μαθητής. Ἔρχεται στήν Κόρινθο. Παρηγορεῖται ὁ ἴδιος, βλέποντας, πῶς τοῦ Παύλου οἱ συμβουλές «ἔπασαν». Ἔρχεται στήν Ἐφεσο, ὅπου ἦταν ὁ Παῦλος. Ἡ παρουσία του παρηγορεῖ τόν Ἄποστολο. Λέει στή συνέχεια: «Οὐ μόνον δέ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλά καί ἐν τῇ παρακλήσει ἧ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τήν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τόν ὑμῶν ὀδυρμόν, τόν ὑμῶν ζῆλον ὑπέρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι» (στ. 7). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ὅχι δέ μόνο μέ τήν παρουσία του, ἀλλά καί μέ τήν παρηγοριά, πού αισθάνθηκε ἐξ αἰτίας σας. Σχετικῶς μᾶς ὁμιλεῖ γιά τό σφοδρό σας πόθο, τή βαθειά σας λύπη καί τό θερμό ἐνδιαφέρον σας γιά μένα, ὥστε νά χαρῶ περισσότερο».

- Θαυμαστός ὁ Παῦλος, πού ἀγαπᾷ τόσο τά πνευματικά του παιδιά, ὥστε λατάρᾳ ν' ἀκοῦση τήν ἐν Χριστῷ ἄνοδό τους.

- Θαυμαστός καί ὁ Τίτος, πού θεωρεῖ προσωπική του χαρά καί τά δύο, καί τό ὅτι οἱ Κορινθιοὶ πειθάρχησαν στό Εὐαγγέλιο, καί τό ὅτι θά

γίνονταν ὁ χρυσός κρίκος ἀνάμεσα στους ἀλλαγμένους Κορινθίους καί στον Παῦλο.

- Θαυμαστός κυρίως ὁ ἀπόστολος Παῦλος, πού χαίρεται γιά τὰ καλά μαντᾶτα, πού τοῦφερε ὁ Τίτος. Καί τὰ καλά μαντᾶτα δέν εἶναι κάποια κοσμική πρόοδος τῶν Κορινθίων ἢ κάποια βελτίωση τοῦ βιωτικοῦ τους ἐπιπέδου ἢ κάποιο μετάλλιο ἀπό ἀγῶνες ἀθλητικούς. Τά καλά μαντᾶτα ἦταν:

- Ἐπιπόθησις, ἡ σφοδρή ἐπιθυμία γιά τή διδαχή τοῦ Ἀποστόλου.

- Ὁ ὀδυρμός τους. Ἐνας οὐσιαστικά ἔφταιξε πολύ. Κι ὅμως ὅλοι λυπήθηκαν. Ὅλοι ἔκλαψαν. Τό τραῦμα τοῦ ἑνός εἶναι κλᾶμα τῶν πολλῶν.

- Ὁ ζήλος τους γιά τόν Παῦλο. Σφόδρα ἐνδιαφέρονται νά πληροφορηθοῦν γιά τή διάθεσι τοῦ διδασκάλου τους καί τή ζωή του.

Ὁ Παῦλος δέν κολάκευε, ἀλλ' οὔτε καί σκληρά ἔλεγχε. Παιδαγωγός ἄριστος, καθωδηγοῦσε σωστά. Ἀπέβλεπε στή θεραπεία, στή σωτηρία.

- Ὅσοι προκαλοῦν τήν πληγή τοῦ ἀδελφοῦ, διακρίνονται γιά σκληρότητα.

- Ὅσοι οὔτε οἱ ἴδιοι δέν θέλουν νά γιατρεύουν τήν πληγή, ἀλλά καί ἐμποδίζουν ἐκεῖνον, πού μπορεί καί θέλει νά τή γιατρέψῃ, αὐτοί εἶναι σκληρότεροι ἀπ' τούς πρώτους, πού προκαλοῦν τήν πληγή.

Λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἄν δέ οἰκοδομῶ μέν ἐγώ, καταλύσεις δέ ἐσύ, τί ὠφελήσαμεν πλέον εἰ κόπους; Μᾶλλον δέ οὐ μέχρι τούτου σύ τά τῆς ζημίας, ἀλλά καί κόλασιν ἄγει ἐπί σουτόν. Ὁ γάρ κωλύων τό τραῦμα θεραπευθῆναι τοῦ πεποικτότος αὐτό οὐκ ἐλάττονα ἔχει κόλασιν, ἀλλά καί μείζονα. Οὐ γάρ ἔστιν ἴσον πληξαι καί τό πληγέν κωλύσαι θεραπευθῆναι τοῦτο μέν γάρ θάνατον τίκει πάντως, ἐκεῖνο δέ οὐ πάντως» (Ε.Π.Ε. 19,394). ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ: Ἄν ὅμως ἐγώ προσπαθῶ νά οἰκοδομῶ καί σύ γκρεμίζης, τί ὠφελήσαμε περισσότερο, ἐκτός ἀπό κόπους, πού δεχτήκαμε; Ἡ, καλύτερα, δέν εἶναι μόνο αὐτή ἡ ζημιά σου, ἀλλά προετοιμάζεις καί τιμωρία γιά τόν ἑαυτό σου. Ὅποιος δέν ἀφήνει νά γιατρευτῇ ἡ πληγή, ἡ εὐθύνη του δέν εἶναι μικρότερη ἀπ' αὐτόν πού τήν προξένησε, ἀλλά μᾶλλον εἶναι μεγαλύτερη. Δέν εἶναι τό ἴδιο τό νά πληγῶνῃς κάποιον μέ τό νά ἐμποδίζης νά γιατρευτῇ ἡ πληγή. Τό δεύτερο ἔχει σάν ἀποτέλεσμα ὅπωςδήποτε τό θάνατο, ἐνῶ τό πρώτο ὄχι ὅπωςδήποτε.

Λύπη καί ἀγάπη (στ. 8)

Ἡ χαρά καί ἡ παρηγορία ἔρχεται μετά τή λύπη. Λύπησε ὁ Παῦλος τούς Κορινθίους μέ τήν πρώτη του Ἐπιστολή. Κι ἐκείνους, πού τούς βάραινε ἡ ἐνοχή, κι ἐκείνους πού τούς βάραινε ἡ ἀνοχή. Δέν μετανιώνει γιά τή λύπη αὐτή. Ἀντίθετα μάλιστα. Ὁ πόνος, πού ὀδηγεῖ σέ συνειδητοποίηση τοῦ κινδύνου, εἶναι εὐεργεσία, κι ἄς μή παῦν νᾶναι πόνος.

Ὁ πνευματικός πατέρας, ὁ Παῦλος, μέ τόν τρόπο, πού χειρίστηκε τά προβλήματα τῶν Κορινθίων, τούς ἔφερε σέ συναίσθησι. Καί ἡ συναίσθησις ὠδήγησε στή μετάνοια. Καί ἡ μετάνοια στή χαρά. Λίγος πόνος, ὕστερα πολλή χαρά. Τό τονίζει αὐτό: «Ὅτι εἰ καί ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καί μετεμέλομην. Βλέπω γάρ ὅτι ἡ ἐπιστολή ἐκείνη, εἰ καί πρὸς ὧραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς» (στ. 8). Στήν ἀπλοελληνική: «Γι' αὐτό, ἄν καί σᾶς λύπησα μέ τήν ἐπιστολή, δέν μετανοῶ, ἄν καί εἶχα μετανοήσει. Διότι βλέπω, ὅτι ἡ ἐπιστολή ἐκείνη, ἔστω καί προσωρινά, σᾶς λύπησε».

- Ὁ ἔνοχος γιά τή μεγάλη σαρκική ἐκτροπή (ὁ αἰμομίκτης) δέν θά ἐρχόταν σέ συναίσθησι καί σέ θρηνῶδη μετάνοια, ἄν ἄκουγε τούς κόλακες καί ὄχι τόν κήρυκα τῆς ἀλήθειας. Ἡ ἁμαρτία γίνεται ἀθεράπευτη, ὄχι μόνο ὅταν κάνη διαρκῶς ὑποτροπές, ἀλλά κυρίως ὅταν χειροκροτῆται.

Ὁ κόσμος ἐπευφημεῖ τήν ἁμαρτία. Τήν χαρακτηρίζει μάλιστα καί πρόοδο καί πολιτισμό! Ὁ Χριστιανισμός ἐξαφανίζει τήν ἁμαρτία, ἀπενοχοποιεῖ τόν ἁμαρτωλό. Καί κυρίως ποτέ δέν τήν ἀποδέχεται καί δέν τήν χειροκροτεῖ.

Ἀγάπη στον αἰμομίκτη ἔδειξε μόνο ὁ Παῦλος, γιατί αὐτός ἐντόπισε τό νόσημα καί τό καυτηρίασε. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Οὐδείς οὕτως ἐφίλει τόν πορνεύσαντα κατά Κορινθίους ὡς Παῦλος. Οὐδείς οὕτως αὐτόν ἐμίσει, ὡς οἱ συγκροτοῦντες καί θεραπεύοντες· καί τό πέρασ ἔδειξε. Ἐκεῖνοι μέν γάρ αὐτόν καί ἐφύσησαν καί τήν φλεγμονήν μείζονα εἰργάσαντο, οὗτος δέ καί κατέστειλε, καί οὐκ ἀπέστη, ἕως πρὸς καθάραν ὑγίαν ἦγαγεν· καί οἱ μέν τῷ ὄντι κακῶ προσετίθεσαν, οὗτος δέ καί τό ἐξ ἀρχῆς γενόμενον ἀνέσπασε» (Ε.Π.Ε. 19,396). ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ: Κανένας δέν ἀγαποῦσε τόν αἰμομίκτη, ὅσο ὁ Παῦλος. Κανένας δέν τόν μισοῦσε τόσο, ὅσο ἐκεῖνοι, πού τόν χειροκροτοῦσαν καί τόν ὑπηρετοῦσαν. Καί τό ἔδειξε τό τέλος. Διότι ἐκεῖνοι καί

τόν έκαναν νά φουσκώνη από κομπασμό, καί τήν πληγή του μεγάλωσαν. Ένω αυτός, αντίθετα, καί προσπαθοῦσε νά τόν νουθετήσῃ καί δέν σταμάτησε, ὥσπου τόν ὠδήγησε στή σωστή ὑγεία του. Καί οἱ πρῶτοι βέβαια προσέθεσαν κι ἄλλο κακό στό κακό πού ὑπῆρχε. Ἐνω αὐτός (ὁ Παῦλος) ξερρίζωσε κι ἐκεῖνο, πού ὑπῆρχε.

● Ἐσφίξε τήν καρδιά του καί ἤλεγξε δὴ μὴ ὀσια, μιά πού δημόσιο σκάνδαλο ἦταν τό ἔγκλημα. Σήμερα σκεπάζουμε καί τή δημόσια ἀκολασία. Μένουμε ἀδιάφοροι μπροστά σέ σκάνδαλα προκλητικά. Ἡ ἀσέβεια καί ἡ κυδαιότητα, ἡ ἔκλυσις τῶν ἠθῶν καί ἡ ἀνωμαλία στεφανώνονται.

Ἐπομένως θά ὑπέγραφε τό κείμενο τῆς πρώτης Ἐπιστολῆς στοὺς Κορινθίους, θά τήν ξαναδιάβασε ὁ Παῦλος. Θά κοντοστάθηκε στό σημεῖο τῆς σκληρῆς ἀντιπαραθέσεως μέ τήν δημόσια ἀκολασία. Καί ἴσως νά μονολόγησε:

—Μήπως πρέπει νά μαλακώσω τό ὄφρος; Μήπως δέν πρέπει νά τόν πλήξω τόσο πολύ;

Ἄλλ' ἀμέσως ὑπέρ τοῦ ἀνθρώπινου αἴσθημα ἔρχεται νά ἐπικρατήσῃ τό θεϊκό:

—Ὁχι! Δέν θ' ἀφήσουμε τόν ὀκετό νά ξεχύνεται στό κῶρο τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτό τό ἀμφιπαλάντευμα φαίνεται στά λόγια του: «Εἰ καί ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καί μετεμελόμην. Βλέπω γάρ ὅτι ἡ ἐπιστολή ἐκείνη, εἰ καί πρὸς ὄραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς». (στ. 8). Δέν εἶναι σκληρό, ὅτι εἶναι θεραπευτικό. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Μὴ ἀνόητος εἶναι νόμιζε τό τοιοῦτον καί ἀπανθρωπίας, ἀλλά τῆς ἄκρας ἡμερότητας καί τῆς ἀρίστης ἰατρείας καί πολλῆς τῆς κηδεμονίας*» (Ε.Π.Ε. 19,398). Μετάφρασις: Μὴ νομίζεις, ὅτι αὐτὸ εἶναι σκληρὸ καί ἀπάνθρωπο. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πρὸ μεγάλης καλωσύνης, τῆς ἀρίστης ἰατρείας καί τῆς μεγάλης φροντίδας.

● Εὐτυχῶς δέν κράτησε γιά πολὺ ἡ λύπη, πού προκάλεσε ὁ ἔλεγχος. Θά μπορούσε νά ἐπικρατήσῃ πολὺ, ἂν ὁ πόρνος ἔδειχνε ἐγωισμό καί προκλητικότητα. Καί, τό χειρότερο, ἂν δέν ἐπενέβαινε ὁ Παῦλος, ὑπῆρχε ὁ κίνδυνος τό ἄμάρτημα τοῦ σημαίνοντος στήν τοπικὴ Ἐκκλησία προσώπου νά καταστῇ κακὸ προηγούμενο καί «ὑπόδειγμα» πρὸς μίμηση!

«Πρὸς ὄραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς ἡ ἐπιστολή» (στ. 8). Ὁ χρόνος κυμαίνεται. Ἄλλος μένει μέρες στό νοσοκομεῖο καί ἐξέρχεται ὑγιής. Καί ἄλλος ταλαιπωρεῖται χρόνια καί ἡ κατάσταση χειροτερεύει. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Οὐ τοῦτο ζητῶ χρόνου πλῆθος, ἀλλὰ ψυχῆς διάρθρωσιν*»

(Ε.Π.Ε. 19,398). Μετάφρασις: Δέν ζητῶ αὐτὸ, τὴ χρονικὴ διάρκεια, ἀλλὰ τὴ διάρθρωσιν τῆς ψυχῆς.

● Δέν ὑπάρχει χρονόμετρο θεραπείας.

Μακάρι μέ τό πρῶτο κέντημα τῆς συνειδήσεως, μέ τήν πρώτη καμπάνα τ' οὐρανοῦ, νά ξυπνήσουμε καί νά συνέλθουμε!

Μακάρι νά μὴν ἀφήσουμε τό πάθος νά γίνῃ χρόνιο! «Ὅσο γίνεται πρὸ γρήγορα, ἄς ἀκούσουμε τὸν πνευματικὸ γιατρό καί ἄς λάβουμε τὰ κατάλληλα φάρμακα. Ὁ καιρὸς δέν περιμένει.

Δ.Γ.Α.

Ἐπιμιλίες τοῦ π. Δανιὴλ Ἀεράκη σέ DVD (mp3) κατὰ θέματα

- Ἄνοστη (ἐπιμιλίες 9)
- Λόγος Θεοῦ (ἐπιμιλίες 15)
- Παναγία (ἐπιμιλίες 10)
- Ὁρθοδοξία (ἐπιμιλίες 16)
- Παῦλος (ἐπιμιλίες 14)
- Πέτρος (ἐπιμιλίες 6)
- Ἀποκάλυψις Ἰωάννου (ἐπιμιλίες 6)
- Μετάνοια (ἐπιμιλίες 11)
- Ἐλεημοσύνη (ἐπιμιλίες 10)
- Σταυρὸς (ἐπιμιλίες 13)

Ζητήστε τες στά τηλεφ.: 2103212713 καί 2109765440. Κάθε DVD (mp3) ευρώ 8.

Ἐπισκεφθῆτε τό Βιβλιοπωλεῖο μας

Στὸν Ἅγιο Δημήτριο (Μπραχάμι), ὁδ. Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (πρ. Βασ. Ὀλγας). Τηλέφωνο: 2109765440.

Θά βρῆτε ὅλα τὰ βιβλία τοῦ π. Δανιὴλ Ἀεράκη καί ὅλα τὰ βιβλία ὀρθοδόξων ἐκδόσεων, ὅπως καί διάφορα ἐκκλησιαστικὰ εἶδη (εἰκόνες κ.ἄ.).

Ὁ τόμος τοῦ 2012

Κυκλοφορεῖ ὁ τόμος τοῦ «Βαπτιστοῦ» τοῦς ἔτους 2012. Εὐρώ 12.

Τηλεφωνήστε γιά τό νέο τόμο καί γιά τόμους προηγούμενων ἐτῶν στά τηλεφῶνα 2103212713 καί 2109765440.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Πρός τό ἐκούσιο Πάθος

λη ή Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι προετοιμασία για τή Μεγάλη Ἑβδομάδα.

- Για τό ἐκούσιο δικό μας λάθος, τό δικό Του ἐκούσιο Πάθος.
- Για τά δικά μας σκοτεινά πάθη, τά δικά Του σεπτά Πάθη.
- Για τό δικό μας ἀμαρτωλό δέντρο, τό δικό Του πολύκαρπο δέντρο, ὁ Σταυρός.
- Για τή δική μας ἀμαρτία, ή δική Του μακροθυμία.
- Για τή δική μας ἀθλιότητα, ή δική Του ἀγαθότητα.

Ἐπιτυχέστερα ἀπό τόν ὕμνογράφο τῆς Μεγάλης Δευτέρας δέν μπορούμε νά ζωγραφίσουμε τήν πορεία τοῦ Κυρίου μας πρὸς τό Σταυρό, ἀλλά καί τή δική μας, ὅσο γίνεται, συμπόρευσι.

Ὡς πρῶτο, λοιπόν, σχολιασμό παραθέτουμε τό ἰδιόμηλο τῶν αἰνῶν τῆς Μεγάλης Δευτέρας. Ἀκολουθεῖ ἐλεύθερη ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική, σύμφωνα μέ τήν ἔρμηνεία τοῦ μακαριστοῦ πατρός Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου.

κείμενο

«Ἐρχόμενος ὁ Κύριος πρὸς τό ἐκούσιον πάθος, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ· Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καί παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε σὺν καί ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ καί συσταυρωθῶμεν καί νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς· ἵνα καί συζήσωμεν αὐτῷ καί ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ· Οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ διὰ τό παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τόν Πατέρα μου καί Πατέρα ὑμῶν καί Θεόν μου καί Θεόν ὑμῶν· καί συνανηψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

ἐλεύθερη ἀπόδοσις

Ὁ Κύριος βαδίζει πρὸς τό Πάθος τοῦ Σταυροῦ, πού μέ τή θέλησί Του ὑφίσταται. Στό δρόμο πρὸς τό Πάθος λείει στοὺς μαθητές Του:

— Ἴδού! Βλέπετε; Ἐφτασε ἡ ὥρα. Ἀναβαίνομε πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐγὼ δηλαδή, ὁ διδάσκαλός σας, θά παραδοθῆ στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν Του. Θά μέ θανατώσουν. Θά ἐκπληρωθοῦν ἔτσι καί οἱ προφητεῖες, πού γιὰ μένα καί τό Πάθος μου ἔχουν γραφῆ (στήν Παλαιὰ Διαθήκη).

Ἐμπρός, λοιπόν, καί μεῖς, ἀδελφοί, ἄς καθαρίσουμε τή διάνοιά μας ἀπό κάθε κακή σκέψι.

Ἄς βαδίσουμε μαζί μέ τόν Χριστό.

Ἄς σταυρωθοῦμε μαζί Του, νεκρώνοντας γιὰ χάρι Του τίς ἀμαρτωλές ἡδονές τῆς ζωῆς.

Καί ἔτσι ἄς ζήσουμε αἰῶνια μαζί μέ τόν Χριστό.

Μετά ἀπό τό Πάθος Του ἔρχεται ἡ Ἀ-

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἰαγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῶν 6 - Μοσχάτο

Ἐτήσια συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

νάστασίς Του. Τότε θά ἀκούσουμε νά μᾶς λέη:

—*Τώρα δέν ἀνεβαίνω πιά πρὸς τὴν ἐπίγεια Ἱερουσαλήμ προκειμένου νά θυσιάσω. Τώρα ἀνεβαίνω πρὸς τὸν οὐράνιο Πατέρα μου, πού εἶναι καὶ Πατέρας σου πρὸς τὸν Θεό μου, πού εἶναι καὶ Θεός σου. Ὅλους σᾶς ἀνεβάζω μαζί μου στὴν Ἄνω Ἱερουσαλήμ, στὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.*

Ἄλλο καλὸ πρόσωπο, ἄλλο Πάπας!

Μπορεῖ ἓνας Πάπας νά εἶναι καλὸς ἄνθρωπος; Μπορεῖ ἓνας καλὸς ἄνθρωπος νά εἶναι Πάπας; Ἐνὰ Ναὶ ἢ ἓνα Ὁχι θά ἦταν μιὰ εὐκόλη ἀπάντησις. Ἄλλὰ μιὰ τέτοια ὑπεραπλούστευσις δέν θά ἀπέδιδε τὴν πραγματικότητα οὔτε θά διέσωζε τὸ κῦρος καὶ τὴ μοναδικότητα τῆς Ἐκκλησίας (τῆς Ὁρθοδοξίας), οὔτε θά ἔδινε «**συγχωροχάρτι**» στὸν Παπισμὸ, οὔτε θά κατακερᾶνυνε **αἰρετικές** παρεκκλίσεις τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ.

• Ἐνας Πάπας, ὡς ἄνθρωπος, μέ κριτήρια ἠθικῆς καλωσύνης, ἀλτρουϊσμοῦ καὶ φιλάνθρωπίας, μπορεῖ νά εἶναι καλός. Ἐτσι φημολογεῖται, ὅτι εἶναι ὁ νέος Πάπας **Φραγκίσκος ὁ Α΄**, πού ἐνθρονίστηκε στὸ Βατικανό, στίς 19 Μαρτίου 2013.

Στὴν πατρίδα του, τὴν Ἀργεντινὴ, ὅπου γεννήθηκε καὶ διακόνησε ὡς κληρικός (μέχρι καὶ καρδιάλιος), τὸν θεωροῦν ὡς τὸν πατέρα τῶν φτωχῶν, ὡς τὸν παπᾶ τῆς λιτότητας, τῆς ἀπλότητας καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης. Οἱ περγαμηνές του δέν φαίνεται νά εἶναι θεολογικές, ὅπως τοῦ παραιτηθέντος Βενεδίκτου ΙΣΤ΄, ὅσο φιλάνθρωπικές καὶ κοινωνικές.

• Ἐνας τέτοιος Πάπας, πού θά κατορθώσῃ καὶ μέσα στὴν ἐγκοσμιοτητα τοῦ κρατιδίου τοῦ Βατικανοῦ νά παρακάμψῃ τὴ χλιδὴ καὶ τὰ μεγαλεῖα, καὶ νά διάγῃ **βίο ἀπέριττο**, θά ἀποτελῇ ὑπόδειγμα καὶ γιὰ τοὺς «**ἡμετέρους**», πού ἔχουν βέβαια τὴν Ἄλήθεια καὶ τὴν Ἀποστολικὴ Παράδοσι, ἀλλὰ τυλιγμένες καὶ τίς δυὸ σέ ἀπαστράπτουσα προκλητικὴ πολυτέλεια καὶ ἐμφανιζόμενες μέ ἀτομικὴ κουφότητα.

• Ἐνας Πάπας, σάν τὸν Φραγκίσκο τὸν Α΄, δέν εἶναι μόνος του. Περιβάλλεται ἀπὸ πλῆθος κρατικῶν (καὶ κράτος εἶναι τὸ Βατικανό!) καὶ θρησκευτικῶν **πανίσχυρος** θεσμοῦς. Καὶ νά ἤθελε κάποια στροφή πρὸς τὴν Ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας (τῆς Ὁρθοδοξίας), θά συναντοῦσε ἀμέσως πανύψηλα τείχη.

• Ἦδη ἡ παρουσία στὴν ἐνθρόνισι τοῦ Πάπα καὶ τοῦ **Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** κ. Βαρθολομαίου καὶ ἄλλων ἐκπροσώπων Ὁρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἔδωσε τὸ στίγμα, ὅτι Ὁρθοδοξία καὶ Ρωμαιοκαθολικισμὸς εἶναι **«ἀδελφές Ἐκκλησίες»!**

Αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ τὸ σπουδαιότερο ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἐπιστροφή στὴν Ἀλήθεια ὅσων, ἐδῶ καὶ χίλια χρόνια, ἀκολουθοῦν μιὰ ἄλλη παράδοσι, ἀλλοτριωμένη ἀπὸ τὴν κοινωνία τῆς Ἐκκλησίας.

• Καθόλου δέν κολακεύτηκε ἡ Ἐκκλησία, καὶ δὴ ἡ Ἑλληνόφωνη, ἐπεὶδὴ ἀναγνώστηκε, κατὰ τὴν ἐνθρόνισι, εὐαγγελικὴ περικοπὴ στὰ ἑλληνικά! Ἄλλωστε ὁ ἀναγνώσας φοροῦσε ὀρθόδοξα διακοινικά ἄμφια, χωρὶς νά εἶναι Ὁρθόδοξος!

Πρόκειται γιὰ ρασοφόρο **τῆς Οὐνίας**, ἡ ὁποία ἔκανε ἐμφανέστατη τὴν παρουσία της στὴν ἐνθρόνισι τοῦ Πάπα!

• Φανταστῆτε πρῦταιν τῶν γιατρῶν, καλεσμένοι σέ δεξίωσι. Καὶ ἐκεῖνος, πού ἐπιλέγεται νά τὸν κερᾶσῃ, εἶναι ἀπατεώνας, πού παριστάνει τὸ γιατρό μέ ἰατρικὴ **«μπλούζα»**, ὄντας **ψευτογιατρός!**

Καλεῖτε, σεῖς οἱ Παπικοί, τὸν Ὁρθόδοξο Πατριάρχη, καὶ ὀρίζετε **ψευτοπαπᾶ** (οὐνίτη), **ἀπατέωνα** δηλαδή τῆς ὀρθόδοξου ἱερωσύνης, γιὰ νά τὸν... κερᾶσῃ ἑλληνικὴ ἀνάγνωσι τοῦ Εὐαγγελίου!

• Καὶ μόνο γιὰ τὴν **Οὐνία**, πού ἀποτελεῖ τὴν πιὸ **ἀναχρονιστικὴ ἀπάτη** θρησκευτικῆς προπαγάνδας, δέν θά ἔπρεπε νά παραστῇ Ὁρθόδοξος κληρικός στὴν ἐνθρόνισι τοῦ Πάπα.

• Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ ἐξωτερικὰ καλοκάγαθο τοῦ Πάπα Φραγκίσκου τοῦ Α΄ εὐχόμαστε ν' ἀναδειχθῇ καὶ σέ **φιλάλητες**.

Ἡ Ἀλήθεια εἶναι γιὰ ὅλους. Μόνο γιὰ **ἀλάθητους** δέν εἶναι!

Ἐπενδύσεις ὠφέλιμες

Μέ τό σχόλιο τοῦ προηγουμένου τεύχους μας «Ἀντί = δικτατορία», δέν εἶχαμε πρόθεσι νά περιφρονήσουμε τίς ἀντιδράσεις κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς, πού γιά σοβαροῦς περιβαλλοντικούς, οικονομικούς καί ἐθνικούς λόγους ἀντιτίθενται στά ποικίλα ὄρυχέα τῆς περιοχῆς.

- Ἐπενδύσεις ἐπιβάλλεται νά γίνωνται, ἀλλά πάντοτε πρὸς ὄφελος τῆς **Ἑλλάδας** καί ὄχι μόνο ξένων μεγαλοκεφαλαιούχων· πρὸς **ὄφελος τοῦ λαοῦ**, καί ὄχι μεγαλοκαταθετῶν.

- Ἐπενδύσεις νά γίνωνται, ἀλλ' ὄχι εἰς βάρος καί μέ ζημιὰ τοῦ φυσικοῦ **περιβάλλοντος**, καί πρὸ παντός τῆς **ὑγείας** τῶν κατοίκων.

- Ἐπειδὴ στή Χαλκιδική παρουσιάζονται διχασμένες οἱ γνώμες, οἱ ἐμπειρογνώμονες, οἱ κρατικοὶ παράγοντες καί οἱ πολιτικοὶ ἄς προσπαθήσουν μέ ἐπιχειρήματα πειστικά νά ἐνώσουν τὰ διεστῶτα.

- Ἡ ὁποιαδήποτε **βία** δέν λύνει προβλήματα.

Οἰκοδομή ἢ κολακεία;

Ἰθελά μας ἔρχεται ἡ σύγκρισις δύο ἐνθρονιστηρίων λόγων. Ὁ ἕνας εἶναι τοῦ νέου **Πάπα Φραγκίσκου** τοῦ **Α'**. Ὁ ἄλλος εἶναι ὁ χειροτονητήριος **νεαροῦ Μητροπολίτου** τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

- Τῆς Ἐκκλησίας διάκονος ὁ δικός μας Μητροπολίτης. Τὴν ὀρθή ὁμολογία τῆς Πίστεως ἀνέγνωσε λίγο πρὶν ἐκφωνήσῃ τό λόγο του. Τί θά περίμενε κανεῖς;

- Λόγο Ἀληθείας. Ἦταν λόγος κολακείας.

- Θά περίμενε σκέψεις μεστές θεολογίας. Ἦταν προχειρότητες ψυχικῆς ἐλαφρότητας.

- Θά περίμενε σεμνότητα καί δέος γιά τό ὕψος τῆς ἐπισκοπικῆς εὐθύνης. Ἦταν συναισθηματισμοὶ γλυκανάλατης εὐγνωμοσύνης γιά ὅσους συνέβαλαν

στό νά μαζέψῃ τοὺς λίγους ψήφους τῆς Ἱεραρχίας καί ν' ἀναδειχθῇ Μητροπολίτης.

- Θά περίμενε λόγο «εἰδικοῦ βάρους». Ἦταν λόγος οὔτε καν ἐλαφρόπετρας!

- Τῆς **Παπωσύνης** ἡγέτης ὁ ἄλλος, ὁ Φραγκίσκος. Δέν ἀνῆκε στήν Ὀρθόδοξο πίστι. **Αἵρετικό** τὸν λέμε, καί εἶναι. Ἄλλ' ὁ λόγος του κατὰ τὴν ἐνθρόνησί του φανερώνει ἀπλή θεολογικὴ σκέψι. Διατυπώνει φράσεις ἀγιογραφικὰ κατωχυρωμένες. Καί πρὸ παντός ἀλήθειες χριστοκεντρικές, σταυροκεντρικές.

- Τό τρίπτυχο, γύρω ἀπὸ τό ὁποῖο κινεῖται ἡ πρώτη ὁμιλία τοῦ νέου Πάπα (σύντομη): **Νά βαδίζουμε, νά οἰκοδομοῦμε, νά κηρύττουμε!**

Ἐνδεικτικά μερικές ἀπὸ τίς ρήσεις του:

«Ἡ ζωὴ μας εἶναι ἓνα ταξίδι. Καί ὅταν σταματᾶμε, κάτι δέν πάει καλά. **Νά βαδίζουμε πάντα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, στό φῶς τοῦ Κυρίου**».

«**Νά οἰκοδομοῦμε. Ἐχομε τὴν οἰκοδόμησι τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Νύμφης τοῦ Χριστοῦ, πού ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. Μέ κάθε κίνηση στή ζωὴ μας, ἄς οἰκοδομοῦμε**».

«**Νά κηρύττουμε. Μποροῦμε νά βαδίζουμε ὅσο θέλομε, νά οἰκοδομοῦμε πολυλά πράγματα**».

Ἄλλά, ἂν δέν ὁμολογοῦμε τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τίποτα δέν θά ὠφελήσῃ. **Θά γίνουμε μιά ἀξιολύπητη Μὴ Κρατικὴ Ὀργάνωση**».

«**Ὅταν βαδίζουμε χωρὶς τὸν Σταυρό, ὅταν οἰκοδομοῦμε χωρὶς τὸν Σταυρό καί ὅταν κηρύττουμε χωρὶς τὸν Σταυρό, δέν εἴμαστε μαθητὲς τοῦ Κυρίου. Εἴμαστε ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Εἴμαστε ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, καρδινάλιοι, πάπες, ἀλλὰ ὄχι μαθητὲς τοῦ Κυρίου**».

- Φυσικά οἱ συντετοὶ λόγοι τοῦ νέου Πάπα δέν αἴρουν τίς διαφορές, πού τὸν χωρίζουν ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, τὴν Ὀρθόδοξια. Ἄλλ' ἄς διδασκώμαστε κάποτε καί ἀπὸ μὴ δικούς μας!

- Ἀπὸ τὴ χειροτονητήρια ὁμιλία τοῦ «δικοῦ» μας, τοῦ νέου Ὀρθοδόξου Μη-

τροπολίτου, θυμίζουμε μόνο εκείνο τό γνωστό χωρίο του Ἁκαθίστου Ὑμνου, πού χρησιμοποίησε: «*Ἰσαρίθμους τῆ ψάμμω ᾠδὰς ἄν προσφέρωμέν Σοι, Βασίλειῦ Ἄγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν...*».

Βεβαίως, καὶ ἂν ἄκόμα οἱ κόκκοι τῆς ἄμμου γίνονται ὕμνοι, καὶ πάλι δὲν δοξολογείται ἐπάξια ὁ **ὑπερύμνητος Κύριος** γιὰ τὶς ἄπειρες ὑπὲρ ἡμῶν δωρεές Του.

Ἄλλ' ὁ ὑπερύμνητος γιὰ τὸ χειροτονούμενο Μητροπολίτη ἦταν ἐν προκειμένῳ ὁ... γέροντάς του Μητροπολίτης!!! «*Ὅσα κι ἂν πῶ γιὰ σᾶς, Γέροντά μου, δὲν λέω τίποτα. Καὶ ἂν προσφέρω εὐχαριστίες "ἰσαρίθμους τῆ ψάμμω", καὶ πάλι χρεώστης θὰ εἶμαι!*».

• Ἄς εὐχηθοῦμε νὰ ὠριμάση κάποτε ὁ νεαρός Μητροπολίτης! Προκειμένου νὰ ἐκδηλώσουμε ἀγαπάκησι γιὰ τὴ **βεβήλωσι** τοῦ ἱεροῦ ὕμνου, προτιμᾶμε νὰ εὐχηθοῦμε. Ὅχι βέβαια «καὶ σ' ἀνώτερα», ἀλλὰ σύνεσι πνευματικὴ «ἐν πᾶσι» καὶ ἔργο οἰκοδομῆς.

Λίγα παιδιά, κι αὐτὰ πεθαίνουν!

Θησαυρός μας ἦταν κάποτε τὰ **παιδιά**. Εἶχαμε παιδιά, ὄχι γιατί εἶχαμε πολλά λεφτά, ἀλλὰ γιατί διαθέταμε πλοῦτο πίστεως. Σήμερα ἔχουμε πολυτελῆ σπίτια, χωρὶς ὅμως παιδιά.

Οἱ σχετικοὶ ἀριθμοὶ εἶναι ἐφιαλτικοί.

• Ὁ δείκτης **γονιμότητας** γιὰ τὶς Ἑλληνίδες εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ 1. Σέ κάθε, δηλ., σπίτι ἀντιστοιχεῖ ἓνα παιδί! Κάποτε ἦσαν πέντε τὰ παιδιά τουλάχιστον.

• Εἴμαστε στὴν **199η** θέσι γονιμότη-

Χρυσοστομικὸ λεξικό

• Κάθε τόμος ἀποτελεῖται ἀπὸ 480 σελ. μεγάλου σχήματος (17 x 25).

• Καὶ οἱ πέντε τόμοι παρουσιάζουν συνολικά 10.000 θέματα.

• Κάθε τόμος 20 €.

• Παραγγελίες:

Τηλ.: 2103212713 καὶ 2109765440.

τας σέ σύνολο 220 χωρῶν. Σέ λίγο τῆ σκυτάλη υπάρξεως ἀνθρώπινης ζωῆς σ' αὐτό τὸν τόπο ὁ **τελευταῖος Ἕλληνας** θὰ τὴν παραδώσει στὸ πλῆθος τῶν ἁλλοδαπῶν.

• Οἱ **θάνατοι** στὴ χώρα μας εἶναι περισσότερο ἀπὸ τὶς **γεννήσεις**.

Προσθέστε καὶ τοὺς ἄλλους θανάτους:

Τοὺς θανάτους ἀπὸ τὶς φρικτές **ἐκτρώσεις** (1.000 κάθε μέρα!).

Τοὺς θανάτους ἀπὸ τὰ **ναρκωτικά**.

Τοὺς ἀργούς θανάτους παιδιῶν καὶ νέων ἀπὸ τὸ **ἄλκοολ**. Κάποτε οἱ ἄντρες πάνω ἀπὸ τὰ 30 ἐθίζονταν στὸ ἄλκοολ. Τώρα ἀπὸ τὰ... 18!

Τοὺς θανάτους ἀπὸ τὴν τρέλλα τῆς **ταχύτητας**.

• Ἡ Ἑλλάδα πεθαίνει, γιατί **δὲν γεννιῶνται** παιδιά.

• Ἡ Ἑλλάδα πεθαίνει, γιατί τὰ παιδιά τῆς **πεθαίνουν**.

• Τὰ παιδιά πεθαίνουν, γιατί ἡ πίστις στὴν **πρόνοια** τοῦ Θεοῦ πεθαίνει.

• Τὰ παιδιά πεθαίνουν, γιατί ἡ πίστις στὸ **γάμο** καὶ στὴν οἰκογένεια πεθαίνει.

• Ἡ **οἰκογένεια** πεθαίνει, γιατί δὲν τὴν στηρίζει τὸ Κράτος. Δὲν ὑποστηρίζει τὴν **πολυτεκνία**, τὴ μόνη σύμμαχό του! Ἄκόμα καὶ τὰ ἐπιδόματά τῆς τὰ περιέκοψε.

• Ἡ οἰκογένεια πεθαίνει, γιατί τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας δὲν στηρίζει τὸ **Σταυρὸ τῆς τεκνογονίας** καὶ γιατί συμβιβαστήκαμε σάν Ἐκκλησία μὲ τὸ θάνατο τῆς... ζωῆς, πού εἶναι τὰ παιδιά.

Ἄν μποροῦν οἱ συνδρομητές

Θὰ διευκολυνθῆ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καὶ γιὰ τὸ ἔτος **2013**.

• Στὸ λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 790260236000390100353548

• Στὸ λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στὴ διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ ἔμβλημα στὸ ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.